

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 11. decembra 2012*

„Nesplnenie povinnosti členským štátom — Štátna pomoc — Rozsudok Súdneho dvora o určení nesplnenia povinnosti — Námiетка neprípustnosti — Článok 228 ods. 2 ES a článok 260 ods. 2 ZFEÚ — Nevykonanie — Peňažné sankcie“

Vo veci C-610/10,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 260 ods. 2 ZFEÚ, podaná 22. decembra 2010,

Európska komisia, v zastúpení: B. Stromsky a C. Urraca Caviedes, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Španielskemu kráľovstvu, v zastúpení: N. Díaz Abad, splnomocnená zástupkyňa,

žalovanému,

ktorého v konaní podporuje:

Česká republika, v zastúpení: M. Smolek, D. Hadroušek a J. Očková, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, podpredseda K. Lenaerts, predsedovia komôr, A. Tizzano, M. Ilešič, T. von Danwitz a J. Malenovský, sudcovia U. Lõhmus, E. Levits, A. Ó Caoimh, J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev (spravodajca), C. Toader a J.-J. Kasel,

generálny advokát: J. Mazák,

tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 12. júna 2012,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 6. septembra 2012,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: španielčina.

Rozsudok

- 1 Európska komisia sa svojou žalobou domáha, aby Súdny dvor:
 - určil, že Španielske kráľovstvo si tým, že neprijalo všetky opatrenia potrebné na vykonanie rozsudku z 2. júla 2002, Komisia/Španielsko (C-499/99, Zb. s. I-6031), týkajúceho sa vymáhania pomoci, ktorá bola rozhodnutím Komisie 91/1/EHS z 20. decembra 1989 týkajúcim sa pomoci, ktorú v Španielsku poskytla centrálna vláda a viaceré autonómne vlády spoločnosti MAGEFESA, výrobcovi domácich potrieb z nehrdzavejúcej ocele a drobných elektrických spotrebičov (Ú. v. ES L 5, 1991, s. 18), vyhlásená za protiprávnu a nezlučiteľnú so spoločným trhom, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tohto rozhodnutia a z článku 260 ods. 1 ZFEÚ,
 - zaviazal Španielske kráľovstvo, aby uhradilo Komisii denné penále vo výške 131 136 eur za omeškanie s vykonaním už citovaného rozsudku Komisia/Španielsko, odo dňa vyhlásenia rozsudku v tejto veci až do vykonania uvedeného rozsudku Komisia/Španielsko,
 - nariadil Španielskemu kráľovstvu uhradiť Komisii paušálnu pokutu, ktorej výška sa vypočíta vynásobením dennej sumy 14 343 eur počtom dní, počas ktorých pretrvávalo porušenie, a to od vyhlásenia už citovaného rozsudku Komisia/Španielsko do vyhlásenia rozsudku v tejto veci alebo do dátumu, keď zo strany tohto členského štátu skončí porušenie, a
 - uložil Španielskemu kráľovstvu povinnosť nahradiť trovy konania.

I – Okolnosti predchádzajúce sporu

- 2 Dňa 20. decembra 1989 Komisia prijala rozhodnutie 91/1, ktorým vyhlásila pomoc poskytnutú centrálnou španielskou vládou a viacerými vládami autonómnych oblastí podnikom skupiny Magefesa vo forme úverových záruk, úveru za iných ako trhových podmienok a nenávratnú pomoc, ako aj úrokovú úľavu za protiprávnu a nezlučiteľnú so spoločným trhom.
- 3 Skupinu Magefesa tvoria, pokiaľ ide o rámec tohto konania, štyri priemyselné podniky vyrábajúce domáce potreby, teda Industrias Domésticas SA (ďalej len „Indosa“), Cúbertera del Norte SA (ďalej len „Cunosa“), Manufacturas Gur SA (ďalej len „GURSA“) a Manufacturas Inoxidables Gibraltar SA (ďalej len „MIGSA“).
- 4 Pomoc, ktorá bola na základe rozhodnutia 91/1 považovaná za protiprávnu a nezlučiteľnú so spoločným trhom, mala, pokiaľ ide o pomoc poskytnutú autonómnu oblasťou Baskicko, takúto štruktúru:
 - úverová záruka 300 miliónov ESP, poskytnutá priamo spoločnosti Indosa,
 - úverová záruka 672 miliónov ESP poskytnutá spoločnosti Fiducias de la cocina y derivados SA, správcovskej spoločnosti založenej v Baskicku s cieľom prideliť podnikom skupiny Magefesa uvedenú pomoc, a
 - úrokovú úľavu 9 miliónov ESP.
- 5 Tým istým rozhodnutím boli španielske orgány vyzvané, aby najmä zrušili úverové záruky, zmenili úver so zníženou sadzbou na štandardný úver a vymáhali nenávratnú pomoc.

II – Rozsudok Komisia/Španielsko

- 6 Dňa 22. decembra 1999 podala Komisia na základe článku 88 ods. 2 druhého pododseku ES žalobu o nesplnenie povinnosti proti Španielskemu kráľovstvu, ktorou sa domáhala určenia, že Španielske kráľovstvo neprijalo v stanovených lehotách opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu najmä s rozhodnutím 91/1.
- 7 V už citovanom rozsudku Komisia/Španielsko Súdny dvor okrem iného rozhodol, že Španielske kráľovstvo si nesplnilo povinnosť prijať opatrenia potrebné na vykonanie uvedeného rozhodnutia v rozsahu, v akom bola týmto rozhodnutím pomoc poskytnutá podnikom Indosa, GURSA, MIGSA a Cunosa vyhlásená za protiprávnu a nezlučiteľnú so spoločným trhom.

III – Konanie pred podaním žaloby

- 8 Po vyhlásení už citovaného rozsudku Komisia/Španielsko došlo k rozsiahlej korešpondencii medzi Komisiou a Španielskym kráľovstvom vo veci vykonania tohto rozsudku.
- 9 Zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že hoci na spoločnosť Indosa bol vyhlásený 19. apríla 1994 konkurz, táto spoločnosť naďalej pokračovala vo svojej činnosti.
- 10 V odpovedi na žiadosti Komisie o informácie z 25. marca a 27. júla 2004, ako aj z 31. januára 2005 španielske orgány okrem iného v liste z 31. marca 2005 uviedli, že dohoda o likvidácii spoločnosti Indosa bola schválená 29. septembra 2004, že toto schválenie bolo napadnuté, ale bez toho, aby to malo odkladný účinok, a že preto môže začať postup likvidácie aktív spoločnosti Indosa.
- 11 V listoch z 5. júla a 16. decembra 2005 Komisia uviedla, že približne tri roky po vyhlásení už citovaného rozsudku Komisia/Španielsko spoločnosť Indosa naďalej pokračovala vo svojej činnosti, postup likvidácie jej aktív ešte stále nezačal a ešte nedošlo k vymáhaniu protiprávnej pomoci. Okrem toho táto inštitúcia požiadala, aby spoločnosť Indosa ukončila svoju činnosť a aby k likvidácii jej aktív došlo najneskôr do 25. januára 2006.
- 12 V priebehu toho istého roku, teda roku 2006, Komisia dospela k záveru, že rozhodnutie 91/1 bolo vykonané, pokiaľ ide o GURSA, MIGSA a Cunosa, keďže tieto spoločnosti ukončili svoju činnosť a ich aktíva bola predané za trhovú cenu.
- 13 Listom z 30. mája 2006 Španielske kráľovstvo oznámilo, že dohoda o likvidácii spoločnosti Indosa nadobudla konečnú platnosť 2. mája 2006.
- 14 Komisia však v súbore listov, konkrétne z 18. októbra 2006, 27. januára 2007 a 26. septembra 2008, uviedla, že činnosti spoločnosti Indosa nikdy v skutočnosti neskončili a jej aktíva neboli zlikvidované. Informácie poskytnuté Španielskym kráľovstvom totiž preukázali, že činnosti spoločnosti Indosa sa vykonávali prostredníctvom jej dcérskej spoločnosti, v ktorej má účasť 100 %, teda spoločnosti Compañía de Menaje Doméstico SL (ďalej len „CMD“), ktorú založil konkurzný správca spoločnosti Indosa s cieľom uvádzať na trh produkciu podniku, pričom na túto spoločnosť boli prevedené všetky aktíva spoločnosti Indosa, ako aj jej zamestnanci. Keďže Komisia dospela k záveru, že aktíva spoločnosti Indosa neboli prevedené otvoreným a transparentným postupom, Komisia dospela k záveru, že CMD vykonávala subvencovanú činnosť a že v dôsledku toho si účinné vykonanie rozhodnutia 91/1 vyžaduje vymáhanie nezlučiteľnej pomoci od CMD.
- 15 Španielske kráľovstvo odpovedalo súborom listov, do ktorého patria listy z 8. októbra a 13. novembra 2008, ako aj z 24. júla a 25. augusta 2009, z ktorých vyplýva, že na CMD bol vyhlásený konkurz 30. júna 2008 a že jej súdni správcovia predložili žiadosť o hromadnú výpoveď pracovných zmlúv všetkých zamestnancov, ktorá bola schválená príslušným vnútroštátnym súdom.

- 16 Listami z 18. augusta, 7. a 21. septembra 2009 Komisia požiadala, aby jej bol oznámený podrobný kalendár uvádzajúci presný dátum skončenia činnosti CMD, ako aj podrobnejšie informácie o postupe prevodu jej aktív, vrátane dôkazu, že k tomuto prevodu došlo za trhových podmienok. Táto inštitúcia takisto požiadala Španielske kráľovstvo o poskytnutie dôkazov preukazujúcich, že pomoc vyhlásená za nezlučiteľnú bola zapísaná do pasív CMD ako pohľadávka proti podstate.
- 17 V listoch z 21. septembra, 13. a 21. októbra 2009 Španielske kráľovstvo v podstate odpovedalo, že CMD skončila svoju činnosť 30. júla 2009, ale neposkytlo Komisii podrobný kalendár, ktorý žiadala.
- 18 Dňa 3. septembra 2009 bývalí zamestnanci CMD založili spoločnosť s ručením obmedzeným s účasťou zamestnancov s obchodným menom Euskomenaje 1870 SLL (ďalej len „Euskomenaje“), ktorej činnosť spočíva vo výrobe a uvádzaní kuchynských potrieb a drobných elektrických spotrebičov na trh.
- 19 Po založení uvedenej spoločnosti konkurzní správcovia CMD povolili predbežný prevod aktív CMD na Euskomenaje až do skončenia postupu likvidácie CMD.
- 20 Dňa 23. novembra 2009 Komisia zaslala Španielskemu kráľovstvu na základe článku 228 ods. 2 ES výzvu. V tejto výzve Komisia uviedla, že si vyhradzuje, po tom, ako sa oboznámi s pripomienkami tohto členského štátu alebo ak jej tieto pripomienky nebudú zaslané, právo v prípade potreby vydať odôvodnené stanovisko v súlade s týmto ustanovením.
- 21 Dňa 26. januára 2010 Španielske kráľovstvo odpovedalo na výzvu tak, že oznámilo, že spoločnosti Indosa a CMD sú v likvidácii a skončili svoju činnosť.
- 22 Dňa 22. marca 2010 Komisia zaslala Španielskemu kráľovstvu doplnujúcu výzvu, v ktorej ho v súlade s článkom 260 ods. 2 ZFEÚ vyzvala, aby jej predložilo svoje pripomienky v lehote dvoch mesiacov od doručenia tejto výzvy. Komisia v tejto výzve uviedla, že si po oboznámení sa s pripomienkami tohto členského štátu, alebo ak jej tieto pripomienky nebudú zaslané, vyhradzuje právo predložiť vec Súdnemu dvoru na základe tohto istého ustanovenia.
- 23 Listami z 2. a 9. júna 2010 Španielske kráľovstvo poukázalo na kroky prijaté na účely vykonania už citovaného rozsudku Komisia/Španielsko. Uviedlo najmä, že autonómna oblasť Baskicko nie je na zozname veriteľov CMD, pokiaľ ide o pomoc vyhlásenú za protiprávnu a nezlučiteľnú so spoločným trhom rozhodnutím 91/1, ale že sa prihlási do konkurzného konania tejto spoločnosti a požiadala o zápis pohľadávky týkajúcej sa uvedenej pomoci do zoznamu pohľadávok. Dňa 10. júna 2010 táto autonómna oblasť prihlásila pohľadávku vo výške 16 828,34 eura. Táto prihláška pohľadávky bola následne viackrát opravená, pričom suma predmetnej pohľadávky podľa poslednej verzie prihlášky zo 7. decembra 2011 bola 22 683 745 eur.
- 24 Listom zo 7. júla 2010 Španielske kráľovstvo oznámilo Komisii plán likvidácie CMD a uznesenie príslušného vnútroštátneho súdu z 22. júna 2010, ktorým bol tento plán schválený. Z neho vyplýva, že predmetná protiprávna pomoc sa nenachádza na zozname uznaných pohľadávok. Tento plán okrem toho stanovoval, že všetky aktíva CMD sa musia predať jej veriteľom, teda v podstate zamestnancom CMD, ako čiastočná kompenzácia za ich pohľadávky, okrem prípadu, ak by v lehote 15 dní odo dňa uverejnenia tohto plánu bola predložená lepšia ponuka.
- 25 Keďže vysvetlenia poskytnuté Španielskym kráľovstvom Komisii nepresvedčili, podala túto žalobu.
- 26 Uznesením predsedu Súdného dvora z 13. mája 2011 bol povolený vstup Českej republiky ako vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Španielskeho kráľovstva.

IV – Vývoj po podaní žaloby na Súdny dvor

- 27 Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Bilbao (Španielsko) uznesením z 12. januára 2011 nariadil skončenie činnosti CMD a zatvorenie jej prevádzok.
- 28 Dňa 3. marca 2011 autonómna oblasť Baskicko podala žiadosť na uvedený súd, ktorou požiadala, aby bola zastavená činnosť spoločnosti Euskomenaje, ktorá sa vykonávala v prevádzkach CMD.
- 29 Dňa 10. marca 2011 autonómna oblasť Baskicko podala odvolanie proti uzneseniu z 22. júna 2010, ktorým bol schválený likvidačný plán CMD.
- 30 Audiencia Provincial de Bizkaia (Španielsko) uznesením zo 16. januára 2012 zrušil uvedené uznesenie a nariadil likvidáciu aktív CMD za podmienok voľnej, transparentnej súťaže, otvorenej tretím osobám.
- 31 Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Bilbao uznesením zo 4. apríla 2012 zapísal do pasív CMD pohľadávku vo výške 22 683 745 eur v prospech autonómnej oblasti Baskicko.

V – O prípustnosti

A – Argumentácia účastníkov konania

- 32 Španielske kráľovstvo, ktoré podporuje Česká republika, spochybňuje prípustnosť tejto žaloby z dôvodu, že Komisia mu neadresovala odôvodnené stanovisko na základe článku 228 ods. 2 ES, keďže toto ustanovenie bolo uplatniteľné v predmetnom prípade vzhľadom na to, že konanie začalo 20. novembra 2009, teda pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy. Toto ustanovenie stanovuje tak fázu výzvy adresovanej dotknutému členskému štátu, ako aj fázu oznámenia odôvodneného stanoviska dotknutému členskému štátu.
- 33 Španielske kráľovstvo tvrdí, že keďže článok 260 ods. 2 ZFEÚ možno vykladať tak, že zrušil fázu vydania odôvodneného stanoviska, retroaktívne uplatnenie tohto ustanovenia na konanie začaté pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy je v rozpore so zásadami právnej istoty, zákazu retroaktivity noriem stanovujúcich tvrdšie sankcie a zákonnosti deliktov a trestov.
- 34 Okrem toho z bodu 42 rozsudku zo 4. júla 2000, Komisia/Grécko (C-387/97, Zb. s. I-5047), vyplýva, že pravidlá zakotvené v novom ustanovení Zmluvy sa uplatnia, len ak všetky fázy konania pred podaním žaloby boli realizované po nadobudnutí platnosti tejto Zmluvy.
- 35 Ďalej, protokol č. 36 o prechodných ustanoveniach, pripojený k Zmluve o FEÚ, neobsahuje ustanovenie umožňujúce uplatnenie článku 260 ods. 2 ZFEÚ na konanie začaté pred nadobudnutím platnosti tejto Zmluvy.
- 36 Subsidiárne Španielske kráľovstvo tvrdí, že článok 260 ods. 2 ZFEÚ nemožno vykladať v tom zmysle, že fáza týkajúca sa vydania odôvodneného stanoviska bola zrušená v rámci konania pred podaním žaloby. Opačný výklad by zmenšil procesné záruky a práva dotknutého členského štátu na obhajobu.
- 37 Ešte subsidiárnejšie, uvedený členský štát uvádza, že článok 288 prvý odsek ZFEÚ, podľa ktorého na účely výkonu svojich právomocí inštitúcie Európskej únie prijímú nariadenia, smernice, rozhodnutia, odporúčania a stanoviská, ukladá povinnosť vydania odôvodneného stanoviska v rámci konania upraveného v článku 260 ods. 2 ZFEÚ.
- 38 Komisia navrhuje zamietnuť námietku neprípustnosti podanú Španielskym kráľovstvom.

B – *Posúdenie Súdnyim dvorom*

- 39 Pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy bolo konanie o nesplnenie povinnosti z dôvodu nevykonania rozsudku Súdneho dvora, ktorým bolo konštatované, že členský štát si nesplnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z práva Únie, upravené článkom 228 ods. 2 ES.
- 40 Podľa znenia tohto ustanovenia, keď Súdny dvor konštatuje, že si členský štát nesplnil jednu z povinností, ktoré mu prináležia na základe Zmluvy o ES, a keď následne Komisia dospeje k záveru, že tento členský štát neprijal opatrenia, ktoré by predstavovali vykonanie rozsudku Súdneho dvora, ktorým sa konštatovalo toto nesplnenie povinnosti, Komisia vydá po tom, ako umožní dotknutému členskému štátu predložiť pripomienky, odôvodnené stanovisko uvádzajúce časti, v ktorých tento členský štát nevyhovelo tomuto rozsudku.
- 41 Konanie pred podaním žaloby stanovené v článku 228 ods. 2 ES zahŕňa teda dve po sebe nasledujúce fázy, t. j. výzvu dotknutému členskému štátu a vydanie odôvodneného stanoviska adresovanému tomuto členskému štátu.
- 42 Od nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy článok 260 ods. 2 ZFEÚ stanovuje, že ak sa Komisia domnieva, že dotknutý členský štát neprijal opatrenia na vykonanie rozsudku Súdneho dvora konštatujúceho nesplnenie povinnosti, môže na Súdny dvor podať žalobu po tom, ako vyzvala tento členský štát na predloženie pripomienok.
- 43 Ako vyplýva zo znenia toho istého článku 260 ods. 2 ZFEÚ, toto ustanovenie zmenilo priebeh konania pred podaním žaloby tak, že zrušilo fázu vydania odôvodneného stanoviska. Toto konanie teda teraz zahŕňa len jednu fázu, čiže fázu výzvy dotknutému členskému štátu.
- 44 V tejto žalobe vzniká otázka, či sa na konanie pred podaním žaloby, ktoré začalo pred dátumom nadobudnutia Lisabonskej zmluvy, teda pred 1. decembrom 2009, ale pokračovalo po tomto dátume, vzťahuje článok 228 ods. 2 ES alebo článok 260 ods. 2 ZFEÚ.
- 45 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa procesné pravidlá všeobecne uplatňujú od dátumu, kedy nadobudnú platnosť (rozsudky z 8. júla 2010, Komisia/Taliansko, C-334/08, Zb. s. I-6869, bod 60; z 29. marca 2011, ArcelorMittal Luxembourg/Komisia a Komisia/ArcelorMittal Luxembourg a i., C-201/09 P a C-216/09 P, Zb. s. I-2239, bod 75 a citovaná judikatúra; ThyssenKrupp Nirosta/Komisia, C-352/09 P, Zb. s. I-2359, bod 88, ako aj zo 14. februára 2012, Toshiba Corporation a i., C-17/10, bod 47).
- 46 Ustanovenia, ktoré upravujú priebeh konania pred podaním žaloby a ktoré zakotvujú najmä fázy, z ktorých sa konanie skladá, sú procesnými pravidlami uplatniteľnými v danej oblasti. Výzva dotknutému členskému štátu a odôvodnené stanovisko, ktoré mu je adresované, sú len procesnými prostriedkami sledujúcimi dodržiavanie povinnosti tohto členského štátu prijať opatrenia na vykonanie rozsudku Súdneho dvora, ktorým bolo konštatované nesplnenie povinnosti. Teda fázy, ktoré zahŕňa toto konanie, sa ako také netýkajú povinností členských štátov vyplývajúcich zo Zmlúv a sankcií, ktoré možno uložiť v prípade porušenia týchto povinností.
- 47 V dôsledku toho pravidlá upravujúce priebeh konania pred podaním žaloby, stanovené v článku 260 ods. 2 ZFEÚ, sú ako také uplatniteľnými procesnými pravidlami od nadobudnutia platnosti tohto ustanovenia. Z toho vyplýva, že tieto pravidlá sa majú uplatňovať na všetky žaloby o nesplnenie povinnosti podané po dátume nadobudnutia ich platnosti a to bez ohľadu na to, že konanie pred podaním žaloby začalo pred týmto dátumom.
- 48 Zásady právnej istoty, zákazu retroaktivity tvrdších sankcií a zákonnosti deliktov a trestov, na ktoré sa odvoláva Španielske kráľovstvo, nespochybňujú vyššie uvedené úvahy.

- 49 Pokiaľ ide o zásadu právnej istoty, je potrebné pripomenúť, že táto zásada vyžaduje, aby právna úprava Únie dotknutým osobám umožnila poznať s istotou rozsah povinností, ktoré im táto úprava stanovuje, pričom musia mať možnosť jednoznačne poznať svoje práva a povinnosti a podľa toho konať (rozsudok ArcelorMittal Luxembourg/Komisia a Komisia/ArcelorMittal Luxembourg a i., už citovaný, bod 68).
- 50 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že členské štáty vedeli v plnej miere tak o svojej povinnosti prijať opatrenia na vykonanie rozsudku Súdneho dvora konštatujúceho nesplnenie povinnosti členským štátom, ako aj o dôsledkoch, ktoré môže mať nesplnenie tejto povinnosti, keďže boli stanovené v primárnom práve Únie dávno pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy. Za týchto podmienok sa členské štáty nemôžu odvolávať na zásadu právnej istoty s cieľom brániť okamžitému uplatneniu nových procesných pravidiel uvedených v článku 260 ods. 2 ZFEÚ.
- 51 Takisto, pokiaľ ide o zásady zákazu retroaktivity ustanovení, ktoré sú prísnejšie, a zákonnosti deliktov a trestov, stačí konštatovať, že Zmluva o FEÚ neprinesla žiadnu zmenu týkajúcu sa povinnosti členských štátov prijať opatrenia na vykonanie rozsudku Súdneho dvora konštatujúceho nesplnenie povinnosti a sankcií, ktorým budú vystavené členské štáty v prípade nesplnenia tejto povinnosti.
- 52 Španielske kráľovstvo sa nemôže dôvodne odvolávať ani na porušenie svojich práv na obhajobu, keďže v predmetnom prípade malo možnosť predložiť pripomienky v odpovedi na výzvu, ako aj doplňujúcu výzvu. Navyše tento členský štát bol v poslednej uvedenej výzve informovaný o tom, že Komisia mala zámer obrátiť sa na Súdny dvor na základe článku 260 ods. 2 ZFEÚ.
- 53 Pokiaľ ide o záver, ktorý Španielske kráľovstvo vyvodzuje z už citovaného rozsudku Komisia/Grécko, podľa ktorého sa pravidlá zakotvené v novom ustanovení Zmluvy uplatnia, len ak všetky fázy konania pred podaním žaloby boli realizované po nadobudnutí platnosti tejto Zmluvy, je potrebné konštatovať, že členský štát si tento rozsudok nesprávne vykladá.
- 54 Námieta nepripustnosti podaná v konaní, v ktorom bol vydaný už citovaný rozsudok Komisia/Grécko, bola založená na predpoklade, že konanie pred podaním žaloby začalo pred nadobudnutím platnosti Zmluvy o EÚ v znení predchádzajúcom Lisabonskej zmluve. Na účely odmietnutia tejto námietky postačovalo, že Súdny dvor konštatoval, že na rozdiel od toho, čo tvrdil dotknutý členský štát, všetky fázy tohto konania prebehli po nadobudnutí platnosti tejto Zmluvy. Z tohto rozsudku však nemožno vyvodiť, že keby jedna z uvedených fáz nastala pred nadobudnutím platnosti predmetnej Zmluvy, Súdny dvor by dospel k opačnému záveru.
- 55 Argumenty uvádzané subsidiárne Španielskym kráľovstvom nemožno tiež uznať. Pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého článok 260 ods. 2 ZFEÚ nezrušil fázu vydania odôvodneného stanoviska v rámci konania pred podaním žaloby, je potrebné odkázať na úvahy uvedené v bode 43 tohto rozsudku. Pokiaľ ide o argument založený na článku 288 prvom odseku ZFEÚ, postačuje konštatovať, že toto ustanovenie nemá žiadny vzťah s konaním stanoveným v článku 260 ods. 2 ZFEÚ.
- 56 Za týchto okolností je potrebné zamietnuť námietku nepripustnosti uvádzanú Španielskym kráľovstvom.

VI – O nesplnení povinnosti

A – Argumentácia účastníkov konania

- 57 Komisia vytyka Španielskemu kráľovstvu, že neprijalo opatrenia na vykonanie už citovaného rozsudku Komisia/Španielsko, pokiaľ ide o protiprávnu pomoc poskytnutú spoločnosti Indosa (ďalej len „predmetná protiprávna pomoc“). Hoci je uvedená spoločnosť od roku 1994 v konkurze, táto pomoc nebola ani vymáhaná, ani zapísaná do zoznamu pohľadávok ako pohľadávka proti podstate v konkurznom konaní vyhlásenom na túto spoločnosť.
- 58 Okrem toho činnosti spoločnosti Indosa pokračovali napriek vyhláseniu konkurzu na túto spoločnosť, pričom ich vykonávala najprv samotná spoločnosť Indosa a potom neskôr jej dcérska spoločnosť v ktorej mala účasť 100 %, teda CMD. Ďalej, prevod aktív spoločnosti Indosa na CMD bol vykonaný netransparentným spôsobom a bez toho, aby došlo k verejnej súťaži.
- 59 Pokiaľ ide o CMD, spoločnosť, na ktorú bol následne tiež vyhlásený konkurz, Komisia dospela k záveru, že španielske orgány nepreukázali, že pohľadávka týkajúca sa vymáhania predmetnej protiprávnej pomoci bola zapísaná do zoznamu pohľadávok v konkurznom konaní týkajúcom sa tejto spoločnosti pred uplynutím lehoty stanovenej v dopĺňujúcej výzve. Konečný zoznam pohľadávok, ktorý bol zaslaný Komisii 1. decembra 2009 totiž neuvádzal pohľadávku týkajúcu sa vymáhania uvedenej pomoci, čo výslovne potvrdili španielske orgány v listoch z 2. a 9. júna 2010.
- 60 Španielske kráľovstvo sa naopak domnieva, že prijalo všetky možné opatrenia s cieľom vykonať rozhodnutie 91/1 a už citovaný rozsudok Komisia/Španielsko.
- 61 Pokiaľ ide po prvé o zápis pohľadávky týkajúcej sa vymáhania predmetnej protiprávnej pomoci do zoznamu pohľadávok v rámci konkurzného konania vyhláseného na CMD, tento členský štát uviedol, že autonómna oblasť Baskicko podnikla súbor krokov opísaných v bode 23 tohto rozsudku s cieľom zapísať túto pohľadávku.
- 62 Pokiaľ ide v druhom rade o skončenie subvencovanej činnosti, Španielske kráľovstvo pripustilo, že táto činnosť pokračovala v priestoroch CMD prostredníctvom spoločnosti Euskomenaje. Tento členský štát však uvádza, že podnikol potrebné kroky s cieľom dosiahnuť skončenie tejto činnosti.
- 63 Pokiaľ ide v treťom rade o predaj aktív CMD, Španielske kráľovstvo odkazuje na rozsudok zo 17. novembra 2011, Komisia/Taliansko (C-496/09, Zb. s. I-11483), a tvrdí že na účely vykonania povinnosti vymáhania protiprávnej pomoci, ktorá je nezlučiteľná so spoločným trhom, stačí, aby bola do zoznamu pohľadávok zapísaná pohľadávka týkajúca sa vymáhania predmetnej pomoci, teda už sa nevyžadoval predaj aktív príjemcu tejto pomoci za trhovú cenu.
- 64 Nakoniec Španielske kráľovstvo tvrdí, že veritelia, ktorí sú verejnoprávnymi osobami, nemohli urýchliť likvidáciu CMD, pretože táto prebiehala pod dozorom súdu a podľa postupu stanoveného uplatniteľnou vnútroštátnou právnou úpravou.

B – Posúdenie Súdny dvorom

- 65 Na konštatovanie, či Španielske kráľovstvo prijalo všetky opatrenia potrebné na to, aby vyhovel už citovanému rozsudku Komisia/Španielsko, je potrebné overiť, či sumy predmetnej protiprávnej pomoci podnik, ktorý bol príjemcom štátnej pomoci, vrátil. Je potrebné v tejto súvislosti konštatovať, že spor, ktorý rieši Súdny dvor, sa týka výlučne pomoci poskytnutej spoločnosti Indosa.

- 66 Najprv je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora, pokiaľ ide o článok 228 ods. 2 ES, je rozhodujúcim dňom na posúdenie existencie nesplnenia povinnosti na základe tohto ustanovenia deň uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku vydanom na základe tohto ustanovenia (pozri rozsudky z 12. júla 2005, Komisia/Francúzsko, C-304/02, Zb. s. I-6263, bod 30, a zo 7. júla 2009, Komisia/Grécko, C-369/07, Zb. s. I-5703, bod 43).
- 67 Keďže Zmluva o FEÚ zrušila v konaní o nesplnenie povinnosti na základe článku 260 ods. 2 ZFEÚ fázu týkajúcu sa vydania odôvodneného stanoviska, ako sa uvádza v bode 43 tohto rozsudku, je potrebné považovať za relevantný dátum na posúdenie existencie takéhoto nesplnenia povinnosti dátum uplynutia lehoty stanovenej vo výzve vydannej na základe tohto ustanovenia.
- 68 V predmetnom prípade Komisia zaslala Španielskemu kráľovstvu doplňujúcu výzvu, takže referenčný dátum spomínaný v predchádzajúcom bode je dátum uplynutia lehoty stanovenej v tejto výzve, teda 22. máj 2010.
- 69 Je nesporné, že k tomuto dátumu predmetná protiprávna pomoc poskytnutá spoločnosti Indosa nebola od tejto spoločnosti vymožená.
- 70 Okrem toho je nesporné, že uvedená pomoc sa musí vymáhať od CMD, spoločnosti, na ktorú bol 30. júna 2008 vyhlásený konkurz po tom, ako prebrala činnosť spoločnosti Indosa, na ktorú bol 19. apríla 1994 vyhlásený konkurz.
- 71 Keď sa protiprávne poskytnutá pomoc musí vymáhať od podniku v konkurze alebo podniku, proti ktorému bolo začaté konkurzné konanie, ktorého cieľom je speňažiť majetok a uspokojiť veriteľov, z ustálenej judikatúry vyplýva, že skutočnosť, že podnik má ťažkosti alebo je v konkurze, nemá vplyv na povinnosť vymáhania (pozri najmä rozsudok zo 6. decembra 2007, Komisia/Taliansko, C-280/05, bod 28 a citovanú judikatúru).
- 72 Podľa ustálenej judikatúry možno obnovenie predchádzajúceho stavu a odstránenie narušenia hospodárskej súťaže vyplývajúce z protiprávne poskytnutej pomoci v zásade dosiahnuť zápisom pohľadávky vymáhanej spornej pomoci do zoznamu pohľadávok (pozri v tomto zmysle rozsudky 15. januára 1986, Komisia/Belgicko, 52/84, Zb. s. 89, bod 14; z 21. marca 1990, Belgicko/Komisia, nazývaný „Tubemeuse“, C-142/87, Zb. s. I-959, body 60 až 62; z 29. apríla 2004, Nemecko/Komisia, C-277/00, Zb. s. I-3925, bod 85, a zo 14. apríla 2011, Komisia/Poľsko, C-331/09, Zb. s. I-2933, bod 60).
- 73 V predmetnom prípade je nesporné, že autonómna oblasť Baskicko až 10. júna 2010 podala prihlášku pohľadávky týkajúcej sa vymáhania predmetnej protiprávnej pomoci do zoznamu pohľadávok v rámci konkurzného konania CMD, pričom treba poznamenať, že táto prihláška sa týkala len minimálnej časti pomoci, ktorej vymáhanie vyžaduje rozhodnutie 91/1. Táto prihláška bola následne viackrát opravená, pričom posledná z týchto opráv bola podaná 7. decembra 2011. Všetky tieto kroky sa teda konali po uplynutí lehoty stanovenej v doplňujúcej výzve.
- 74 Je potrebné teda konštatovať, že k 22. máju 2010, čo je dátum uplynutia lehoty stanovenej v doplňujúcej výzve, pohľadávka týkajúca sa vymáhania predmetnej protiprávnej pomoci nebola zapísaná do zoznamu pohľadávok v rámci konkurzného konania vyhláseného na CMD.
- 75 Za týchto okolností nemôže Španielske kráľovstvo tvrdiť, že v stanovenej lehote prijalo všetky opatrenia potrebné na účely vykonania už citovaného rozsudku Komisia/Španielsko.
- 76 V dôsledku toho je potrebné konštatovať, že Španielske kráľovstvo si tým, že neprijalo k dátumu uplynutia lehoty stanovenej v doplňujúcej výzve vydannej Komisiou na základe článku 260 ods. 2 ZFEÚ všetky opatrenia na vykonanie už citovaného rozsudku Komisia/Španielsko, spočívajúce najmä v tom,

aby sa od spoločnosti Indosa vymáhala pomoc, ktorá bola rozhodnutím 91/1 vyhlásená za protiprávnu a nezlučiteľnú so spoločným trhom, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú odseku 1 toho istého článku.

VII – O peňažných sankciách

A – O penále

1. Argumentácia účastníkov konania

- 77 Komisia uvádza, že uloženie peňažných sankcií je v predmetnom prípade nevyhnutné, keďže činnosť, na ktorú bola poskytnutá predmetná protiprávna pomoc, pokračovala viac ako 22 rokov po prijatí rozhodnutia 91/1, a to najprv prostredníctvom spoločnosti CMD a potom prostredníctvom spoločnosti Euskomenaje.
- 78 Pokiaľ ide o vývoj po uplynutí lehoty stanovenej v doplňujúcej výzve, Komisia uvádza, že aj tak nedošlo v rámci neho k skončeniu porušenia konštatovaného v už citovanom rozsudku Komisia/Španielsko.
- 79 Komisia uznáva, že pohľadávka týkajúca sa vymáhania predmetnej protiprávnej pomoci bola nakoniec zapísaná do zoznamu pohľadávok po tom, ako Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Bilbao vydal uznesenie zo 4. apríla 2012, a uvádza, že subvencovaná činnosť pokračuje v priestoroch spoločnosti CMD prostredníctvom spoločnosti Euskomenaje.
- 80 Komisia okrem toho pripomína, že plán likvidácie spoločnosti CMD stanovoval predaj týchto aktív bývalým zamestnancom tejto spoločnosti, ktorí medzitým založili spoločnosť Euskomenaje s cieľom pokračovať v subvencovanej činnosti. Hoci je pravda, že schválenie tohto plánu bolo zrušené uznesením Audiencia Provincial de Bizkaia zo 16. januára 2012, toto zrušenie nemalo žiadny dosah na to, že Euskomenaje stále využíva aktíva spoločnosti CMD. Konkurzný správca spoločnosti CMD totiž povolil spoločnosti Euskomenaje predbežné a bezplatné využívanie týchto aktív.
- 81 Pokiaľ ide o sumu penále, Komisia vychádza z oznámenia Komisie SEC(2005) 1658 z 13. decembra 2005 o uplatňovaní článku 228 ES (Ú. v. EÚ C 126, 2007, s. 15), aktualizovaného 20. júla 2010 [SEC(2010) 923], a navrhuje, aby sa vypočítalo súčinom jednotného základného paušálu, koeficientu závažnosti a koeficientu trvania. Získaný výsledok sa vynásobí faktorom zohľadňujúcim súčasne platobnú schopnosť členského štátu, ktorý si nesplnil povinnosť, a počtom hlasov, ktorý tento štát má v Rade Európskej únie.
- 82 V predmetnom prípade sa Komisia domnieva, že penále 131 136 eur za deň je primerané okolnostiam a proporcionálne k predmetnému nesplneniu povinnosti, ako aj k platobnej schopnosti dotknutého členského štátu. Táto suma sa získa súčinom základného paušálu 640 eur za deň, koeficientu závažnosti 5 na stupnici od 1 do 20, koeficientu trvania 3 na stupnici od 1 do 3 a napokon fixného faktora, nazvaného „faktor n“, ktorý zohľadňuje platobnú schopnosť Španielskeho kráľovstva, teda 13,66.
- 83 Pokiaľ ide najprv o závažnosť porušenia, Komisia pripomína, že ustanovenia Zmluvy o FEÚ v oblasti štátnej pomoci majú zásadnú povahu. Okrem toho vymáhaniu predmetnej protiprávnej pomoci nebránili väčšie ťažkosti, keďže išlo o vymáhanie od jednej spoločnosti. Pokiaľ ide ďalej o dĺžku porušenia, nesplnenie povinnosti pretrvávalo počas obdobia dlhšieho ako 22 rokov, teda od oznámenia rozhodnutia 91/1. Pokiaľ ide nakoniec o periodicitu penále, Komisia uvádza, že by mala byť založená na dennom základe.

- 84 Španielske kráľovstvo tvrdí, že nie je potrebné ukladať v predmetnom prípade peňažné sankcie, najmä vzhľadom na vývoj udalostí s cieľom zabezpečiť vykonanie rozhodnutia 91/1 a už citovaného rozsudku Komisia/Španielsko, ku ktorému došlo po uplynutí lehoty stanovenej v doplňujúcej výzve.
- 85 V prvom rade kroky prijaté autonómnou oblasťou Baskicko na účely zápisu pohľadávky týkajúcej sa vymáhania predmetnej protiprávnej pomoci, opísané v bode 23 tohto rozsudku, viedli okrem iného k vydaniu uznesenia zo 4. apríla 2012, ktorým Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Bilbao uznal zápis v prospech tejto autonómnej oblasti, pokiaľ ide o pohľadávku vo výške 22 683 745 eur týkajúcu sa vymáhania uvedenej pomoci. Okrem toho, na rozdiel od údajov Komisie, suma dotknutej pomoci je 22 469 459 eur, a nie 22 683 745 eur.
- 86 V druhom rade, uznesením z 12. januára 2011 Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Bilbao nariadil skončenie činnosti CMD a zatvorenie jej obchodných zariadení. Autonómna oblasť Baskicko takisto požiadala tento istý súd 3. marca 2011 o nariadenie skutočného skončenia činnosti vykonávanej spoločnosťou Euskomenaje v priestoroch CMD.
- 87 Pokiaľ ide o to, že spoločnosť Euskomenaje využíva práva priemyselného vlastníctva spoločnosti Magefesa, medzi ktoré patrí ochranná známka Magefesa, Španielske kráľovstvo uvádza, že plán likvidácie spoločnosti Magefesa stanovuje pridelenie týchto práv spoločnosti Euskomenaje. Autonómna oblasť Baskicko však bola proti uvedenému plánu a žiadala o zmrazenie využívania týchto práv. Táto autonómna oblasť takisto navrhla, aby došlo k prevodu uvedených práv na základe verejnej súťaže a po uverejnení na úrovni Európskej únie. Týmto návrhom sa však nevyhovel.
- 88 V treťom rade Španielske kráľovstvo tvrdí, že pôvodný plán likvidácie spoločnosti CMD, schválený uznesením príslušného vnútroštátneho súdu z 22. júna 2010, stanovoval otvorenú, bezpodmienečnú a transparentnú verejnú súťaž a ďalej uvádza, že autonómna oblasť Baskicko podala odvolanie proti tomuto uzneseniu. Dňa 16. januára 2012 však bolo toto uznesenie zrušené zo strany Audiencia Provincial de Bizkaia, ktorý nariadil, aby sa likvidácia aktív CMD vykonala za podmienok otvorenej a transparentnej súťaže.
- 89 V každom prípade sa Španielske kráľovstvo domnieva, pričom odkazuje na už citovaný rozsudok zo 17. novembra 2011, Komisia/Taliansko, že na preukázanie toho, že rozhodnutie 91/1 a už citovaný rozsudok Komisia/Španielsko boli vykonané, stačí preukázať, že vnútroštátne orgány postupovali starostlivo s cieľom zapísať pohľadávku týkajúcu sa predmetnej protiprávnej pomoci do zoznamu pohľadávok.
- 90 Pokiaľ ide o sumu penále navrhovanú Komisiou, Španielske kráľovstvo tvrdí, že je neproporcionálna. Tento členský štát v tejto súvislosti uvádza, že toto konanie sa týka len jednej zo štyroch spoločností skupiny Magefesa, ktorá dostala uvedenú pomoc. Z tohto dôvodu by mal základný paušál zodpovedať štvrtine paušálu navrhovaného Komisiou, teda 160 eur za deň.
- 91 Okrem toho predmetná protiprávna pomoc bola poskytnutá autonómnou oblasťou, ktorá predstavuje 6,24 % španielskeho hrubého domáceho produktu (ďalej len „HDP“) a keďže je španielska vláda podľa vnútroštátneho práva povinná preniesť prípadne uložené sankcie v tejto veci na územné celky zodpovedné za nedodržanie práva Únie, základný paušál by mal byť podľa tohto členského štátu stanovený na 9,98 eur za deň, čo zodpovedá súčinu sumy 160 eur a percentuálnej sadzby 6,24 %.
- 92 Pokiaľ ide o koeficient závažnosti porušenia, uvedený členský štát navrhuje, aby jeho hodnota bola 1, keďže vnútroštátne orgány urobili všetko možné na vykonanie už citovaného rozsudku Komisia/Španielsko. Okrem toho suma predaja uskutočneného spoločnosťami Indosa, CMD a Euskomenaje od roku 1986 do roku 2010 sa z hľadiska jej skutočnej hodnoty znížila o 77,7 % a zostávajúci zamestnanci zodpovedali leďva 3,3 % ich počtu z roku 1986. Podiel na relevantnom trhu v roku 2002, ktorý mala spoločnosť Indosa, bol oveľa väčší ako ten, ktorý mala v roku 2010

Euskomenaje, keďže sa znížil z 8,4 % na 4,1 %. Tieto údaje preukazujú zjavné zmenšenie skreslenia hospodárskej súťaže spôsobeného tým, že pokračovala predmetná činnosť prostredníctvom spoločnosti Euskomenaje.

- 93 Pokiaľ ide o koeficient týkajúci sa dĺžky porušenia, jeho hodnota by mala byť stanovená ako 1, pretože táto dĺžka by mala byť v predmetnom prípade posudzovaná podľa Španielskeho kráľovstva vzhľadom na priemernú dĺžku konkurzných konaní v rámci tohto štátu, ktorá je 1 114 dní.
- 94 V dôsledku toho Španielske kráľovstvo navrhuje ako penále sumu 136,33 eura za deň.
- 95 Pokiaľ ide o periodicitu penále, uvedený členský štát tvrdí, že by nemala byť na dennom, ale na štvrtročnom základe, pretože na základe vnútroštátneho práva konkurzní správcovia prezentujú svoje správy vždy za štvrtrok.

2. Posúdenie Súdny dvorom

a) Úvodné pripomienky

- 96 Keďže Súdny dvor konštatoval, že Španielske kráľovstvo nezabezpečilo v lehote stanovenej v doplňujúcej výzve vykonanie už citovaného rozsudku Komisia/Španielsko, môže uložiť tomuto členskému štátu povinnosť zaplatiť penále, ak nesplnenie povinnosti pretrváva až do času, keď Súdny dvor skúma skutkové okolnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. júla 2009, Komisia/Grécko, už citovaný, bod 59 a citovaná judikatúra).
- 97 Preto je potrebné preveriť, či je to tak.

b) O pretrvávaní nesplnenia povinnosti

- 98 Na účely zistenia, či nesplnenie povinnosti, ktoré je Španielskemu kráľovstvu vytýkané, trvalo až do posúdenia skutkových okolností prejednávanej veci Súdny dvorom, je potrebné posúdiť opatrenia, ktoré boli podľa tohto členského štátu prijaté po lehote stanovenej v doplňujúcej výzve.
- 99 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, ako už bolo uvedené v bode 72 tohto rozsudku, že v prípade, keď na podnik, ktorý dostal pomoc vyhlásenú za protiprávnu a nezlučiteľnú so spoločným trhom, bol vyhlásený konkurz, obnovenie predchádzajúceho stavu a odstránenie narušenia hospodárskej súťaže vyplývajúceho z protiprávne poskytnutej pomoci možno v zásade dosiahnuť prihlásením pohľadávky týkajúcej sa takejto vymáhanej pomoci do zoznamu pohľadávok.
- 100 V predmetnom prípade autonómna oblasť Baskicko požiadala 10. júna 2010 o zápis pohľadávky 16 828,34 eura týkajúcej sa vymáhania predmetnej protiprávnej pomoci. Táto suma bola zjavne nižšia ako celková suma dotknutej pomoci a táto autonómna oblasť ju opravila viackrát, pričom podľa jej posledného vyhlásenia zo 7. decembra 2011 dosiahla výšku 22 683 745 eur, čo je suma zodpovedajúca odhadu predmetnej pohľadávky zo strany Komisie. Uznesením Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Bilbao zo 4. apríla 2012 bola táto pohľadávka zapísaná do pasív spoločnosti CMD vo výške poslednej uvedenej sumy.
- 101 Vzhľadom na tento vývoj nie je potrebné skúmať tvrdenie Španielskeho kráľovstva, podľa ktorého suma dotknutej pomoci je 22 469 459 eur a nie 22 683 745 eur.
- 102 Je teda potrebné konštatovať, že pohľadávka týkajúca sa vymáhania predmetnej protiprávnej pomoci bola zapísaná do zoznamu pohľadávok v rámci konkurzného konania vyhláseného na spoločnosť CMD.

- 103 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Španielske kráľovstvo, však táto okolnosť sama osebe nepostačuje na splnenie povinnosti vykonania už citovaného rozsudku Komisia/Španielsko.
- 104 Ako totiž už Súdny dvor viackrát rozhodol, zápis pohľadávky týkajúcej sa vymáhania dotknutej štátnej pomoci do zoznamu pohľadávok stačí na splnenie povinnosti vymáhania len v prípade, že štátne orgány nemôžu vymáhať celú sumu pomoci, konkurzné konanie vedie k likvidácii podniku, ktorý prijal protiprávnu pomoc, teda k definitívnemu skončeniu jeho činnosti (pozri v tomto zmysle rozsudky Komisia/Belgicko, už citovaný, body 14 a 15; Komisia/Poľsko, už citovaný, body 63 až 65, ako aj z 13. októbra 2011, Komisia/Taliansko, C-454/09, bod 36).
- 105 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že vymáhanie pomoci vyhlásenej za nezlučiteľnú so spoločným trhom slúži na odstránenie skreslenia hospodárskej súťaže z dôvodu konkurenčnej výhody, z ktorej mal prospech príjemca tejto pomoci na trhu vo vzťahu k svojim konkurentom, keďže sa obnoví situácia predchádzajúca poskytnutiu uvedenej pomoci (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. apríla 1995, Komisia/Taliansko, C-348/93, Zb. s. I-673, bod 27, a Komisia/Poľsko, už citovaný, bod 56).
- 106 Keďže je podnik, ktorý bol príjemcom protiprávnej pomoci, v konkurze, a bola založená iná spoločnosť, aby pokračovala v časti činností tohto podniku v konkurze, pokračovanie v tejto činnosti bez toho, aby dotknutá pomoc bola v plnom rozsahu vymáhaná, môže spôsobovať pretrvávanie skreslenia hospodárskej súťaže spôsobeného konkurenčnou výhodou, ktorú tento podnik získal na trhu oproti svojim konkurentom. Takáto novozaložená spoločnosť môže, ak má naďalej prospech z tejto výhody, byť povinná vrátiť predmetnú pomoc. O takýto prípad ide najmä vtedy, keď sa preukáže, že táto spoločnosť naďalej skutočne využíva konkurenčnú výhodu vyplývajúcu z tejto pomoci, obzvlášť ak táto spoločnosť nadobudne aktíva spoločnosti v likvidácii bez toho, aby zaplatila ako protihodnotu cenu stanovenú za trhových podmienok, alebo ak sa preukáže, že založenie takejto spoločnosti spôsobilo vyhnutie sa povinnosti vrátenia uvedenej pomoci (pozri v tomto zmysle rozsudok Nemecko/Komisia, už citovaný, bod 86). Osobitne to platí, keď zaplatenie ceny stanovenej za trhových podmienok nepostačuje na neutralizáciu konkurenčnej výhody vyplývajúcej z protiprávnej pomoci.
- 107 V takomto prípade zápis pohľadávky týkajúcej sa pomoci vyhlásenej za protiprávnu a nezlučiteľnú so spoločným trhom do zoznamu pohľadávok nepostačuje sám osebe na to, aby sa skončilo takto vzniknuté skreslenie hospodárskej súťaže.
- 108 Vyššie uvedené úvahy nevyvracia už citovaný rozsudok zo 17. novembra 2011, Komisia/Taliansko. Z tohto rozsudku totiž nevyplýva, že ak bola pohľadávka týkajúca sa predmetnej pomoci zapísaná do zoznamu pohľadávok v rámci konkurzného konania vyhláseného na príjemcu tejto pomoci, tento príjemca môže naďalej pokračovať vo svojej činnosti, hoci táto pomoc nebola v plnom rozsahu vrátená.
- 109 V bode 69 tohto rozsudku sa konštatovalo, že v tomto prípade predmetná protiprávna pomoc nebola naozaj vrátená. Je potrebné preto overiť, či k dátumu skúmania skutkových okolností v danom prípade Súdny dvorom pretrvávala konkurenčná výhoda vyplývajúca z tejto pomoci.
- 110 V tejto súvislosti viaceré prvky zo spisu predloženého Súdnemu dvoru preukazujú, že Euskomenaje naďalej skutočne užíva túto výhodu. Vývoj, ktorý postupne nastal v rámci konkurzného konania CMD, totiž naznačuje, že jeho cieľom bolo zabezpečiť pretrvávanie subvencovanej činnosti, a to napriek tomu, že predmetná protiprávna pomoc nebola v plnom rozsahu vymožená.

111 Konkrétne zo spisu vyplýva, že:

- plán likvidácie spoločnosti CMD, schválený uznesením z 22. júna 2010 vydaným Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Bilbao, v podstate stanovuje, že všetky aktíva tejto spoločnosti sa majú predať ako celok jej veriteľom, ktorými boli v podstatnej miere jej bývalí zamestnanci, čím by došlo k čiastočnému uspokojeniu ich pohľadávok, pričom pohľadávka týkajúca sa predmetnej protiprávnej pomoci v danom čase nebola na zozname uznaných pohľadávok,
 - krátko pred schválením tohto plánu bola práve založená bývalými zamestnancami spoločnosti CMD spoločnosť Euskomenaje, ktorej činnosť je v podstate zhodná s činnosťou vykonávanou až dovtedy spoločnosťou CMD,
 - plán likvidácie spoločnosti CMD sledoval „jasne cieľ pokračovať v činnosti prostredníctvom novo založenej spoločnosti, ktorá by nebola zodpovedná za dlhy spoločnosti CMD“, ako vyplýva z listu adresovaného 17. februára 2011 baskickou vládou predsedovi predstavenstva spoločnosti Euskomenaje,
 - spoločnosť Euskomenaje využíva práva priemyselného vlastníctva spoločnosti Magefesa, okrem iného ochrannú známku Magefesa, ktorá jej bola pridelená priamo, teda bez verejnej súťaže a bezodplatne, ako vyplýva najmä z listov z 3. decembra 2010 a 10. marca 2011, ktoré autonómna oblasť Baskicko adresovala Juzgado de Primera Instancia n° 10 de Bilbao,
 - námietke autonómnej oblasti Baskicko proti vyššie uvedenému prideleniu sa nevyhovelo,
 - hoci na základe odvolania podaného autonómnu oblasťou Baskicko po tom, ako sa začalo konanie na Súdnom dvore, bol plán likvidácie spoločnosti CMD zrušený uznesením zo 16. januára 2012 vydaným Audiencia Provincial de Bizkaia, konkurzní správcovia tejto spoločnosti medzitým schválili predbežný prevod aktív CMD na spoločnosť Euskomenaje až do skončenia postupu likvidácie CMD a to bezodplatne, neverejne, bez prevodu vlastníckych práv a "v rozpore so základnými zásadami riadenia konkurzného konania“, ako vyplýva najmä z listu uvedeného v tretej zarážke tohto bodu,
 - napriek uzneseniu z 12. januára 2011, ktorým sa rozhodlo o skončení činnosti spoločnosti CMD a zatvorení jej prevádzok, Euskomenaje pokračuje vo výrobe výrobkov pre domácnosť v zariadeniach spoločnosti CMD, pričom využíva jej nehnuteľnosti, stroje a práva priemyselného vlastníctva, ako vyplýva z návrhu podaného 3. marca 2011 autonómnu oblasť Baskicko na Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Bilbao, cieľom ktorého je práve to, aby bola zastavená činnosť spoločnosti Euskomenaje, ktorá naďalej prebiehala v zariadeniach spoločnosti CMD.
- 112 Vzhľadom na tieto prvky v spise predloženom Súdnu dvore je potrebné dospieť k záveru, že konkurenčná výhoda vyplývajúca z predmetnej protiprávnej pomoci pretrváva, takže zápis pohľadávok týkajúcich sa vymáhania tejto pomoci do zoznamu pohľadávok, ku ktorému medzičasom došlo, nepostačuje na úplné vykonanie rozhodnutia 91/1 a už citovaného rozsudku Komisia/Španielsko.
- 113 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné konštatovať, že nesplnenie povinnosti vytýkané Španielskemu kráľovstvu pretrvávalo až do času, keď Súdny dvor skúmal skutkové okolnosti v tejto veci.
- 114 Za týchto okolností sa Súdny dvor domnieva, že uloženie povinnosti Španielskemu kráľovstvu zaplatiť penále je primeraným finančným prostriedkom, ktorý má tento štát nabádať k prijatiu opatrení nevyhnutných na ukončenie zisteného nesplnenia povinnosti a na úplné vykonanie rozhodnutia 91/1, ako aj už citovaného rozsudku Komisia/Španielsko.

c) O sume penále

i) Úvodné pripomienky

- 115 Je potrebné pripomenúť, že Súdnemu dvoru prináleží, aby v každej veci vzhľadom na okolnosti prípadu posúdil, aké peňažné sankcie sa majú uložiť (pozri rozsudky z 12. júla 2005, Komisia/Francúzsko, už citovaný, bod 86, a zo 14. marca 2006, Komisia/Francúzsko, C-177/04, Zb. s. I-2461, bod 58).
- 116 Návrhy Komisie v tejto súvislosti teda nie sú pre Súdny dvor záväzné a sú iba užitočným návodom. Rovnako usmernenia uvedené v oznámeniach Komisie nie sú pre Súdny dvor záväzné, ale iba prispievajú k zabezpečeniu transparentnosti, predvídateľnosti a právnej istoty opatrení tejto inštitúcie (pozri rozsudky z 10. januára 2008, Komisia/Portugalsko, C-70/06, Zb. s. I-1, bod 34, a zo 7. júla 2009, Komisia/Grécko, už citovaný, bod 112).
- 117 Pokiaľ ide o uloženie penále, Súdny dvor už rozhodol, že takáto sankcia musí byť uložená v takej výške, ktorá by členský štát, ktorý nevykonal rozsudok týkajúci sa nesplnenia povinnosti, prinútila, aby zmenil svoje správanie a ukončil vytýkané porušovanie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. júla 2005, Komisia/Francúzsko, už citovaný, bod 91).
- 118 Súdnemu dvoru pri výkone voľnej úvahy v danej oblasti prináleží, aby stanovil také penále, ktoré je jednak prispôsobené okolnostiam a jednak primerané zistenému nesplneniu povinnosti, ako aj platobnej schopnosti dotknutého členského štátu (pozri rozsudky z 12. júla 2005, Komisia/Francúzsko, už citovaný, bod 103, a zo 14. marca 2006, Komisia/Francúzsko, už citovaný, bod 61).
- 119 V rámci posúdenia Súdny dvorom v zásade patrí medzi kritériá, ktoré je potrebné zohľadniť na zabezpečenie toho, aby malo takéto penále donucovací charakter a aby sa právo Únie uplatňovalo jednotne a účinne, dĺžka trvania porušenia, stupeň jeho závažnosti a platobná schopnosť dotknutého členského štátu. Pri uplatňovaní týchto kritérií musí Súdny dvor zohľadniť najmä dôsledky, ktoré má nevykonanie rozsudku na verejné a súkromné záujmy, ako aj naliehavosť, s akou je potrebné dosiahnuť to, aby si dotknutý členský štát splnil svoje povinnosti (pozri rozsudky z 12. júla 2005, Komisia/Francúzsko, už citovaný, bod 104; zo 14. marca 2006, Komisia/Francúzsko, už citovaný, bod 62, a Komisia/Portugalsko, už citovaný, bod 39).

ii) O dĺžke trvania porušenia

- 120 Dĺžka trvania porušenia povinnosti sa musí posúdiť tak, že sa zohľadní okamih, kedy Súdny dvor posudzuje skutkové okolnosti, a nie okamih, kedy sa Komisia obráti na Súdny dvor (pozri rozsudky zo 14. marca 2006, Komisia/Francúzsko, už citovaný, bod 71, a Komisia/Portugalsko, už citovaný, bod 45).
- 121 Za týchto okolností, keďže Španielske kráľovstvo nebolo schopné preukázať, že nesplnenie povinnosti v celom rozsahu vykonať už citovaný rozsudok Komisia/Španielsko bolo skutočne ukončené, je potrebné dôjsť k záveru, že toto nesplnenie povinnosti trvá už viac ako desať rokov, čo predstavuje výnimočne dlhé obdobie.
- 122 Okrem toho je potrebné sa domnievať, že od prijatia rozhodnutia 91/1 až do dátumu, keď Súdny dvor skúma skutkové okolnosti, uplynulo viac ako 22 rokov.
- 123 Takáto dĺžka trvania je v predmetnom prípade o to viac kritizovateľná, že počet príjemcov pomoci vyhlásenej za protiprávnu a nezlučiteľnú so spoločným trhom rozhodnutím 91/1 bol nízky, boli v ňom, ako aj v už citovanom rozsudku Komisia/Španielsko menovite identifikovaní a že v tomto rozhodnutí boli uvedené presné sumy, ktoré sa majú vymáhať. Za týchto podmienok nemali nastať pri výkone uvedeného rozsudku Komisia/Španielsko veľké ťažkosti.

124 Priemerná dĺžka konkurzného konania, na ktorú sa odvoláva Španielske kráľovstvo s cieľom vysvetliť svoje omeškanie s výkonom už citovaného rozsudku Komisia/Španielsko, tiež nemôže odôvodniť takéto omeškanie najmä vzhľadom na to, že tento členský štát podnikol skutočné opatrenia s cieľom skončiť predmetné nesplnenie povinnosti len krátko pred dátumom, keď sa Komisia obrátila na Súdny dvor, ba dokonca v podstate po tomto dátume, ako vyplýva z bodov 23 až 31 tohto rozsudku.

iii) O závažnosti porušenia

125 Pokiaľ ide o závažnosť porušenia, je potrebné pripomenúť, že ustanovenia Zmluvy o FEÚ v oblasti štátnej pomoci majú zásadnú povahu (rozsudok zo 7. júla 2009, Komisia/Grécko, už citovaný, bod 118).

126 Pravidlá, na ktorých sa zakladá tak rozhodnutie 91/1, ako aj už citovaný rozsudok Komisia/Španielsko, predstavujú totiž výraz jednej z podstatných úloh zverených Únii na základe článku 3 ods. 3 ZEÚ, teda vytvorenie vnútorného trhu, ako aj protokolu č. 27 o vnútornom trhu a hospodárskej súťaži, ktorý je podľa článku 51 ZEÚ súčasťou Zmlúv a podľa ktorého vnútorný trh obsahuje systém, ktorým sa zabezpečuje, aby hospodárska súťaž nebola narušená (pozri rozsudok zo 17. novembra 2011, Komisia/Taliansko, už citovaný, bod 60).

127 Význam porušených ustanovení Únie v takom prípade, akým je ten, o ktorý ide v tejto veci, sa odráža najmä v skutočnosti, že vrátením pomoci vyhlásenej za protiprávnu a nezlučiteľnú so spoločným trhom sa odstraňuje skreslenie hospodárskej súťaže spôsobené konkurenčnou výhodou, ktorá vyplývala z takejto pomoci a že týmto vrátením príjemca stratí výhodu, ktorú mal na trhu v porovnaní so svojimi konkurentmi (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. apríla 1995, Komisia/Taliansko, už citovaný, bod 22, a Nemecko/Komisia, už citovaný, bod 75).

128 Pokiaľ ide o nesplnenie povinnosti konštatované v tejto veci, je potrebné konštatovať, že už citovaný rozsudok Komisia/Španielsko bol vykonaný v prípade troch zo štyroch príjemcov protiprávnej pomoci uvedenej v rozhodnutí 91/1. Okrem toho je nesporné, že pomoc poskytnutá spoločnosti Indosa predstavuje približne len pätinu z celkovej výšky pomoci, ktorá bola predmetom tohto rozhodnutia a už citovaného rozsudku Komisia/Španielsko.

129 Vzhľadom na to je nesporné, že žiadna časť pomoci poskytnutej spoločnosti Indosa nebola dodnes vymožená.

130 Okrem toho, hoci Španielske kráľovstvo nedávno podniklo súbor krokov svedčiacich o skutočnej vôli skončiť predmetné nesplnenie povinnosti, je nesporné, že k týmto krokom došlo len krátko pred dátumom, keď sa Komisia obrátila na Súdny dvor, ba dokonca k podstatnej časti týchto krokov až po tomto dátume. Tento členský štát teda nepreukázal vyžadovanú starostlivosť počas dlhého obdobia.

iv) O platobnej schopnosti Španielskeho kráľovstva

131 Pokiaľ ide o platobnú schopnosť Španielskeho kráľovstva, je potrebné zohľadniť nedávny vývoj inflácie a HDP tohto členského štátu, tak ako sa javili k dátumu skúmania skutkových okolností Súdnym dvorom.

132 V tejto súvislosti nemožno uznať argument Španielskeho kráľovstva, podľa ktorého platobná schopnosť musí v zásade odrážať platobnú schopnosť autonómnej oblasti Baskicko a nie členského štátu ako takého. Postačuje v tejto súvislosti pripomenúť, že okolnosť, že členský štát zveril svojim oblastiam úlohu vymáhať protiprávnu a so spoločným trhom nezlučiteľnú pomoc, nemôže mať žiadny dosah na uplatnenie článku 260 ZFEÚ. Hoci je totiž každý členský štát oprávnený rozdeliť podľa svojho želania vnútroštátne právomoci na centrálnu a regionálnu úroveň, nič to nemení na tom, že podľa toho

istého článku je sám jediným zodpovedným voči Únii za dodržiavanie povinností vyplývajúcich z práva Únie (pozri, pokiaľ ide o článok 226 ES, rozsudok z 10. júna 2004, Komisia/Taliansko, C-87/02, Zb. s. I-5975, bod 38).

v) O periodicite penále

- 133 Pokiaľ ide o periodicitu penále, žalovanému členskému štátu musí byť uložené penále na dennom základe.
- 134 V tejto súvislosti návrhu Španielskeho kráľovstva, aby bolo penále uložené na štvrtročnom základe, nemožno vyhovieť, jednak vzhľadom na extrémne dlhé obdobie pretrvávania konštatovaného nesplnenia povinnosti a jednak na naliehavú potrebu ho okamžite skončiť.

vi) Záver

- 135 Vzhľadom na vyššie uvedené sa Súdny dvor domnieva, že uloženie penále vo výške 50 000 eur za deň je primerané.
- 136 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je potrebné uložiť Španielskemu kráľovstvu povinnosť zaplatiť Komisii na účet „Vlastné zdroje Európskej únie“ penále vo výške 50 000 eur za každý deň omeškania s prijatím opatrení potrebných na vykonanie už citovaného rozsudku Komisia/Španielsko, a to odo dňa vyhlásenia tohto rozsudku až do vykonania uvedeného rozsudku Komisia/Španielsko.

B – O paušálnej pokute

1. Argumentácia účastníkov konania

- 137 Komisia navrhuje uplatniť na výpočet paušálnej pokuty metódu spočívajúcu v tom, že sa stanoví základná suma 210 eur za deň a vynásobí najprv koeficientom závažnosti a „faktorom n“, ktorých hodnoty sú rovnaké ako hodnoty navrhované na výpočet penále (5 a 13,66) a potom sa vynásobí počtom dní, počas ktorých nesplnenie povinnosti pretrvávalo. Takto teda by mala byť suma paušálnej pokuty rovnaká ako výsledok vynásobenia 14 343 eur počtom dní uplynutých od dátumu vyhlásenia už citovaného rozsudku Komisia/Španielsko do dátumu, keď splní členský štát svoje povinnosti alebo, ak nie, až do vyhlásenia tohto rozsudku.
- 138 Španielske kráľovstvo sa opiera o tie isté argumenty, ako sú tie, na ktoré sa odvoláva v súvislosti s penále, a navrhuje, aby základná suma paušálnej pokuty bola rozdelená číslom štyri, aby sa zohľadnila skutočnosť, že k vykonaniu rozsudku došlo v prípade troch zo štyroch príjemcov predmetnej protiprávnej pomoci a následne vynásobená číslom 6,24 % na zohľadnenie toho, že toto číslo zodpovedá časti, akou sa Baskicko podieľa na španielskom HDP. Základná suma by teda mala byť podľa neho 3,28 eura. Následne navrhuje uplatniť ten istý koeficient závažnosti a ten istý fixný faktor „n“, ako je ten, ktorý navrhuje v prípade penále. Suma uvedenej paušálnej pokuty by sa teda mala rovnať výsledku vynásobenia 44,80 eura počtom dní, v priebehu ktorých pretrvávalo nesplnenie povinnosti.
- 139 Španielske kráľovstvo okrem toho navrhuje, aby obdobie od dátumu podania námietky neprípustnosti, ktorú vzniesol v tejto veci, do dátumu, keď Súdny dvor rozhodne o tejto námietke, bolo odpočítané na účely výpočtu paušálnej pokuty z počtu dní, počas ktorých pretrvávalo nesplnenie povinnosti.

2. Posúdenie Súdny dvorom

- 140 Na úvod je potrebné pripomenúť, že Súdny dvor je v rámci výkonu voľnej úvahy, ktorá mu prináleží v danej oblasti, oprávnený kumulatívne uložiť penále a paušálnu pokutu (rozsudok zo 7. júla 2009, Komisia/Grécko, už citovaný, bod 143).
- 141 Uloženie paušálnej pokuty musí v každom konkrétnom prípade závisieť od všetkých relevantných faktorov, ktoré sa týkajú tak charakteristiky konštatovaného nesplnenia povinnosti, ako aj postoja dotknutého členského štátu, ktorého sa konanie podľa článku 260 ZFEÚ týka. V tejto súvislosti uvedené ustanovenie priznáva Súdnu dvoru širokú mieru voľnej úvahy pri rozhodovaní o uložení alebo neuložení tejto sankcie (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. júla 2009, Komisia/Grécko, už citovaný, bod 144).
- 142 V prejednávanej veci všetky právne a skutkové okolnosti, ktoré viedli k zisteniu nesplnenia povinnosti, naznačujú, že účinná prevencia pred opakovaním podobných porušení práva Únie v budúcnosti si môže vyžadovať prijatie takého odradzujúceho opatrenia, akým je uloženie paušálnej pokuty.
- 143 Za týchto okolností prináleží Súdnu dvoru v rámci výkonu jeho voľnej úvahy, aby stanovil sumu paušálnej pokuty tak, aby bola jednak primeraná okolnostiam a jednak proporcionálna ku konštatovanému nesplneniu povinnosti, ako aj k platobnej schopnosti dotknutého členského štátu (rozsudok zo 7. júla 2009, Komisia/Grécko, už citovaný, bod 146).
- 144 Do relevantných faktorov v tejto súvislosti patria najmä také prvky ako obdobie, počas ktorého vytykané nesplnenie povinnosti pretrvávalo od vyhlásenia rozsudku, ktorým bolo konštatované, a závažnosť porušenia (pozri rozsudok zo 17. novembra 2011, Komisia/Taliano, už citovaný, bod 94).
- 145 Okolnosti, ktoré je potrebné zohľadniť, vyplývajú najmä z úvah uvedených v bodoch 120 až 130 tohto rozsudku, týkajúcich sa dĺžky trvania a závažnosti nesplnenia povinnosti. Bolo teda konštatované jednak, že nesplnenie povinnosti pretrváva už viac ako desať rokov odo dňa vyhlásenia už citovaného rozsudku Komisia/Španielsko a viac ako 22 rokov od dátumu prijatia rozhodnutia 91/1 a jednak, že vykonaniu tohto rozsudku nebránili väčšie ťažkosti, keďže počet príjemcov predmetnej protiprávnej pomoci bol malý, boli menovite identifikovaní a sumy, ktoré sa mali vymáhať, boli v tomto rozhodnutí presne stanovené.
- 146 Pokiaľ ide o návrh Španielskeho kráľovstva uvedený v bode 139 tohto rozsudku, tomuto návrhu nemožno vyhovieť, keďže to, že Súdny dvor skúma námietku neprípustnosti podanú týmto členským štátom v tomto spore, vôbec nesúvisí s dĺžkou trvania vytykaného nesplnenia povinnosti.
- 147 Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti sa Súdny dvor domnieva, že stanovením výšky paušálnej pokuty, ktorú musí Španielske kráľovstvo zaplatiť, na 20 miliónov eur spravodlivo posúdil okolnosti prejednávanej veci.
- 148 V dôsledku toho je potrebné Španielskemu kráľovstvu uložiť povinnosť zaplatiť Komisii na účet „Vlastné zdroje Európskej únie“ paušálnu pokutu vo výške 20 miliónov eur.

VIII – O trovách

- 149 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazat Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania a Španielske kráľovstvo nemalo úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat ho na náhradu trov konania. Na základe článku 140 ods. 1 toho

istého rokovacieho poriadku, podľa ktorého členské štáty, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci konania, znášajú svoje vlastné trovy konania, je potrebné rozhodnúť tak, že Česká republika znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Španielske kráľovstvo si tým, že neprijalo do dátumu uplynutia lehoty stanovenej v doplňujúcej výzve vydanej 18. marca 2010 Európskou komisiou na základe článku 260 ods. 2 ZFEÚ všetky opatrenia na vykonanie rozsudku z 2. júla 2002, Komisia/Španielsko (C-499/99), týkajúceho sa najmä toho, že sa mala od spoločnosti Industrias Domésticas SA vymáhať pomoc, ktorá bola rozhodnutím Komisie 91/1/EHS z 20. decembra 1989 týkajúcim sa pomoci, ktorú v Španielsku poskytla centrálna vláda a viaceré autonómne vlády spoločnosti MAGEFESA, výrobcovi domácich potrieb z nehrdzavejúcej ocele a drobných elektrických spotrebičov, vyhlásená za protiprávnu a nezlučiteľnú so spoločným trhom, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z odseku 1 toho istého článku.
2. Španielske kráľovstvo je povinné zaplatiť Európskej komisii na účet „Vlastné zdroje Európskej únie“ penále vo výške 50 000 eur za každý deň omeškania s prijatím opatrení na vykonanie uvedeného rozsudku Komisia/Španielsko, a to odo dňa dátumu vyhlásenia tohto rozsudku až do dňa vykonania uvedeného rozsudku Komisia/Španielsko.
3. Španielske kráľovstvo je povinné zaplatiť Európskej komisii na účet „Vlastné zdroje Európskej únie“ paušálnu pokutu 20 miliónov eur.
4. Španielske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.
5. Česká republika znáša svoje vlastné trovy konania.

Podpisy